

roku **Sestra** **13**

mimořádná příloha časopisu **Sestra**

Zdravice Dagmar Havlové, předsedkyně správní rady Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97

Vážené a milé sestry,

se ctí a potěšením jsem i letos převzala záštitu nad soutěží Sestra roku a slavnostním galavečerem u příležitosti vyhlášení výsledků 14. ročníku tohoto projektu, který je již tradičním poděkováním za vaši mimořádně náročnou práci. A s radostí jsem se ujala předání Čestného ocenění za celoživotní dílo v oboru ošetřovatelství.

Vážím si nejen nominovaných a v sále přítomných sester, ale vážím si i vás všech, kteří se s plným odborným i lidským nasazením věnujete této fyzicky i psychicky vyčerpávající profesi.

Velmi oceňuji i to, že i když jde o profesi stále finančně nedocenenou, zůstáváte jí věrni, což svědčí o tom, že ji vnímáte jako své poslání. Ve společnosti zaujímáte zcela nezastupitelnou roli. A mnohdy znamená pro své pacienty mnohem více, než si dovedete představit. Právě u vás pacienti nacházejí to, co v těžkých chvílích, kromě dobré zdravotní péče, každý potřebujeme nejvíce – pomocnou ruku, porozumění a laskavost.

Přeji vám všem hodně sil a nám ostatním, aby vám váš entuziasmus vydržel.

Vaše Dagmar Havlová

Sestru dělá sestrou lidskost

Nový rok 2014 přinesl i nový vítr do české politické scény. Relativně čerstvá je tedy nyní i nová česká vláda, v jejíchž řadách zastupuje resort zdravotnictví nový ministr MUDr. Svatopluk Němeček. Zkušený lékař a manažer, ostřílený ředitel velké české fakultní nemocnice a nyní i nejvyšší zdravotnický „úředník“.

bych chtěl řešit, nedostanu zdaleka tak často, jak bych si představoval a jak jsem byl zvyklý.

Jako ředitel významného zdravotnického zařízení jste možná často uvažoval v duchu „já být ministrem, tak bych...“ Co vás teď jako ministra zpětně k tehdejším vašim názorům a myšlenkám napadá?

Samozřejmě, některé věci se mi v minulosti nelíbily a dospěl jsem k názoru, že pokud je chci změnit, musím se zapojit do dění. Ve funkci jsem zhruba měsíc, na hodnocení cílů je ještě brzy. Za půl roku, za rok vám rád odpovím.

Náročnost studia lékaře a sestry dnes již není tak jednoduché porovnávat. Dovedete si ale představit, že byste si např. na týden či třeba pouze na jednu službu vyzkoušel vyměnit práci s některou ze svých sesterských kolegyní?

Myslím, že bych neměl problém si to na týden či na jednu službu s nějakou zdravotní sestrou vyměnit. Znáám obsah práce zdravotních sester, které mají dnes větší kompetence, ale jsou na ně kladeny větší nároky a odpovědnost. U sester oceňuji nejvíce vstřícnost, profesionalitu a zejména schopnost lidského přístupu k pacientovi. Proto považuji soutěže, jako je Sestra roku, za vhodnou společenskou událost, kde jim mohu poděkovat za výborně provedenou práci. Co bych si přál, je, aby uvedený titul mohly vyhrát všechny sestry, které sledují vývoj v medicíně, učí se novým věcem a jsou vstřícné k pacientům, kteří jsou odkázaní pouze na jejich pomoc.

Jako lékař i jako ředitel zdravotnického zařízení jste byl v pravidelném kontaktu se sestrami. Jaká je podle vás současná česká sestra?

Česká sestra je na špičkové úrovni srovnatelná s jakoukoli evropskou zemí. Jak už jsem zmínil výše, ochota, vstřícnost a jiné faktory, např. lidskost, které dělají „sestru sestrou“, většina současných sester splňuje. Je to profese velmi zodpovědná, což se týká i dalšího zdravotnického personálu, a to v široké škále zdravotnických zařízení. Navíc oceňuji, že poslední dobou zmiňovanou profesi začínají vykonávat i muži, za což jsem opravdu velmi rád.

Jsou lékaři zastánci rovnocenného vztahu sestra–lékař i přívrženci modelu podporujícího striktní hierarchii, podřízenost, nerovnost. Vývoj je však neúprosný, sestry se vysokoškolsky vzdělávají, jsou součástí top managementu zdravotnických zařízení, již není nereálné, aby stály v čele celého resortu zdravotnictví atd. Ptát se, ke kterému táboru se řadíte, jistě není nutné, co byste ale doporučil svým případným konzervativním kolegům?

Už jako ředitel jsem byl přesvědčen, že fungování nemocnice stojí a padá s prací sester. Oceňuji je jako manažerky, velmi často jsou schopné převýšit i lékaře, kteří jsou manažery.

Co byste osobně při příležitosti vyhlášení výsledků této soutěže letošním finalistkám, ale i všem ostatním sestram, rád vzkázal či popřál?

Nejdříve bych chtěl všem sestram poděkovat za jejich práci, která není vždy jednoduchá. Ocenění si podle mě zaslouží každý, kdo se chová lidsky, zodpovědně a rozvíjí své schopnosti. Vážím si jejich práce a přál bych jim, aby se s podobným přístupem setkávaly také u svých pacientů.

Mgr. Martina Pelikánová

Ty nejdůležitější informace o léčbě ran, přehledně a na jednom místě

Navštivte webový portál **www.lecbarany.cz**, jehož prostřednictvím vám chce společnost HARTMANN – RICO nabídnout své zkušenosti a znalosti z oblasti léčby ran. Ať už se chcete zorientovat v problematice léčby ran, hledáte vhodné produkty nebo řešení pro konkrétní diagnózu, stránky **www.lecbarany.cz** jsou tu pro vás.

Co najdete na stránkách **www.lecbarany.cz**?

- odborná část věnovaná teorii léčby ran
- doporučené produkty pro konkrétní diagnózy a typy ran
- kazuistiky, data z klinických studií
- rozšířené materiály pro lékaře registrované v Klubu odborníků
- zábavně-naučnou hru CombiSensation
- a mnoho dalšího...

Zaregistrujte se ještě dnes na stránkách **www.lecbarany.cz**
a získáte spolehlivý zdroj odborných informací pro vaši každodenní práci.

Více informací na

www.hartmann.cz, www.lecbarany.cz.

Volejte naše odborné poradce na infolince **800 100 333**.

Váš on-line pomocník
pro léčbu ran –
www.lecbarany.cz

pomáhá léčit.

Na české sestry jsem pyšná

Mgr. Alenu Šmídovou znají čeští nelékaři již několik let jako vedoucí oddělení ošetrovatelství a dalších nelékařských povolání a uznávání kvalifikací Odboru vzdělávání a vědy na MZ ČR. Její zařazení v rámci ministerstva se však koncem loňského roku změnilo. K 1. 11. 2013 ji ministr zdravotnictví jmenoval hlavní sestrou ČR. Byl tak znovuoobnoven nejvyšší sesterský post v republice a nelékaři mají na ministerstvu opět svého oficiálního zástupce a obhájce.

Již pět měsíců působíte v „úřadě“ hlavní sestry ČR. Jak tyto první měsíce ve funkci hodnotíte?

Od listopadu 2013, kdy jsem byla jmenovaná hlavní sestrou ČR, mi to velice rychle uběhlo. Vzhledem k tomu, že jsem zároveň i v pozici ředitelky odboru ošetrovatelství a nelékařských povolání, řešila jsem řadu problémů, které se vyskytují běžně v průběhu celého roku, navíc jsem vedla řadu jednání a setkání s představiteli nelékařských povolání, např. zrakových terapeutů, klinických logopedů, klinických psychologů, porodních asistentek, odborných společností – ČAS, POUZP aj. Obrátilo se na mne též několik sester, abych jim pomohla s problémy na jejich pracovišti. Jednalo se především o rozpory s managementem jejich zaměstnavatelů – snížení počtu lůžek, výpovědi apod. Ta hlavní předsevzetí, která jsem si dala, mne ještě čekají – návštěva některých poskytovatelů zdravotní péče, jednání s poradní pracovní skupinou hlavní sestry, kterou na můj požadavek jmenoval pan ministr, legislativní úpravy a další kroky, které by vedly ke zlepšení pracovních podmínek sester. Ale nejsou to věci, které by bylo možné změnit během krátké doby. Bohužel úkolů je mnoho a můj pracovní den, i když má 10–12 hodin, je prostě krátký. Budu se snažit tato předsevzetí uskutečnit a doufám, že budu mít podporu nejvyššího vedení ministerstva.

Ze své pozice hlavní sestry máte „v péči“ téměř dvě stě tisíc nelékařů. Jaké počáteční úkoly na vás čekaly a co jste musela prioritně řešit?

Pozice hlavní sestry a zároveň ředitelky není jen pro sestry, ale zastupuji 40 profesí, kdy každá má svá specifika – od sanitáře s kvalifikačním kurzem až po radiologické fyziky a inženýry, klinické psychology s vysokoškolským vzděláním. Postupně bohužel zjišťuji, že skloubit obě funkce je velice náročné a nemám dostatek času ani spolupracovníků, abych mohla, s uspokojením z dobře vykonané práce, vše stihnout. Jsem ráda, že vznikl samostatný odbor ošetrovatelství a nelékařských povolání, ale vyžadovalo to řadu organizačních zajištění. Zúčastnila jsem se několika konferencí, publikovala do odborných i veřejných časopisů, řeším ve spolupráci s ČAS výstupy z dotazníkového šetření pracovních podmínek sester, podílím se na úpravách sazebníků výkonů v ošetrovatelských činnostech a mnoho dalšího.

Hodně se v posledních letech mluví o zvyšujících se kompetencích sester, prestiži tohoto povolání, změnách v systému vzdělávání apod. Jaká je podle vás sestra 21. století a jsou ještě vůbec nějaké zásadní rozdíly mezi českou sestrou a její kolegyní z jiných vyspělých států světa, které by bylo třeba vyrovnat?

Prestiž povolání zdravotní (všeobecné) sestry je mezi lidmi a pacienty na dost vysoké úrovni. Mnohdy sestry vykonávají činnosti, které dříve prováděli pouze lékaři. Dnes se sestry vzdělávají na vysokých školách nebo vyšších odborných školách obdobně jako v jiných zemích. Česká sestra je stále ve světě vnímána jako sestra s dobrým vzděláním a výbornými profesními dovednostmi, přizpůsobivá a dokáže si poradit. Bohužel se jako i v ostatních profesích vyskytují takové, které dobrou pověst dokážou pokazit. Řekla bych, že některým našim sestrám, oproti sestrám v zahraničí, chybí v práci více úsměvu, více vstřícnosti, blízkosti a ochoty komunikovat s pacientem. Naše sestry se více zaměřují na provedení výkonů a někdy i mediální publicita sestrám spíše škodí a ukazuje je v tom méně pozitivním světle. Chtěla bych, aby tomu bylo naopak a ukazo-

valo se to, co sestry dokážou, jak jsou schopné a umí svou práci, do které vloží i kus svého srdce. Budu se snažit o zlepšení mediálního obrazu české sestry, ale i o zlepšení podmínek pro vzdělání a jejich práci.

Být kvalifikovanou sestrou vyžaduje projít náročným systémem vzdělávání, aktualizovat své vědomosti a znalosti následně po celý profesní život, disponovat fyzickou silou a psychickou odolností, oplývat téměř bezbřehou empatií... Ačkoli takto náročné povolání není bohužel dosud adekvátně finančně doceněno. Co s českou realitou za zády ale dnes můžeme našim sestrám do budoucna slíbit?

To je těžká otázka. Máme na sestry velké nároky, ne každý splní tyto požadavky, ale bohužel ve srovnání se světem jim nabízíme nižší finanční ohodnocení. Jedno vím jistě, že je nutné bojovat o vyšší ohodnocení jejich náročné a odpovědné práce. Navyšování finančního ohodnocení musí být srovnatelné i s navyšováním platů nebo mezd lékařů. Nelze přidávat pouze jedné skupině na úkor druhé.

Soutěž Sestra roku je každoročně vyhlašována již 14 let. Jak tento projekt a jemu podobné vnímáte?

Jsem velice ráda, že tento projekt existuje a podporuje sesterské povolání a vyzdvihne ty nejlepší z nich. Samozřejmě to záleží na těch, kteří tyto sestry nominují. Ocenění by si zasloužilo více sester, které pilně, svědomitě, obětavě a s láskou toto povolání vykonávají, ale to není možné. Úroveň celého projektu se každým rokem zvyšuje a já jsem moc ráda, že u toho můžu být a že mohu být pyšná, že takové sestry máme. Projekty, které oceňuji práci sester, považuji za dobrou a prospěšnou záležitost.

Známe výsledky 14. ročníku soutěže. Co byste jako nejvýše postavená sestra republiky vzkázala finalistům, vítězům, ale i všem těm, kterým celý večer patřil, ale nemohli se zúčastnit?

Chtěla bych všem nominovaným i vítězům hlavně poděkovat za jejich práci a popřát jim mnoho dalších šťastných chvil, které člověka obohatí a povzbudí do další práce. Samozřejmě i popřát mnoho zdraví, které je nezbytné k tomu, aby tuto práci mohly zastávat, a které samy pacientům pomáhají navrátit nebo udržet.

Můj velký dík patří i dalším sestrám a ostatním zdravotníkům, kteří nezískali žádné ocenění a na Žofín se nedostali, přesto své povolání – poslání – vykonávají dobře a s láskou.

Mgr. Martina Peláková

Spolupráce je otázkou důvěry

U příležitosti vyhlášení výsledků 14. ročníku soutěže Sestra roku jsme o odpovědi na totožné otázky požádali současného ministra zdravotnictví MUDr. Svatopluka Němečka a hlavní sestru ČR Mgr. Alenu Šmídovou. Redakci i čtenáře Sestry zajímala „shoda či rozpor“ v odpovědích sestry a lékaře, kteří ale reprezentují jeden obor a jednu instituci.

Jaký je současný vztah sestra a lékař a jsou zde patrně případně ještě nějaké odchylky od „ideálu“?

Svatopluk Němeček: Považuji lékaře a sestru za tým, jehož cílem je poskytnout kvalitní zdravotní péči pacientovi. Každý má své kompetence a nedovedu si představit, že by lékař mohl pracovat bez sester, zvláště v nemocničních zařízeních. Mohu především posuzovat své zkušenosti z Ostravy, kde byla spolupráce sester a lékařů vždy na velmi vysoké úrovni.

Alena Šmídová: Existují rozdíly v názorech lékařů, zda má sestra být pouhou vykonavatelkou jejich příkazů, nebo je samostatným pracovníkem, který má své kompetence a řeší poskytovanou ošetrovatelskou péči a problémy s pacientem samostatně. Ideál, tj. týmová spolupráce, není mezi lékaři a sestrami vždy samozřejmostí, kterou bych si moc přála. Záleží na jednotlivých osobnostech lékaře i sestry.

Co podle vás ještě mohou nebo by měli udělat sestry i lékaři k dosažení tohoto vytyčeného ideálu?

ního stavu, jehož hlavním cílem je prioritní úspěch pacienta?

SN: Lékař nerad dělá některé činnosti, které ho zbytečně zatěžují, a pokud sestra ukáže, že je umí, rád jí je přenechá. Samozřejmě ty, ke kterým je sestra kompetentní. Pak může spolupráce dobře fungovat. Vzájemná spolupráce je otázkou důvěry mezi jednotlivými členy týmu, takže určité vzájemná otevřená komunikace zlepší vztah lékaře a sestry a zároveň příznivé klima působí lépe na uzdravení pacientů.

AŠ: Spolupráce funguje tam, kde si lékař váží a oceňuje práci sester, které ho přesvědčí svou profesionalitou. Proto, sestry, buďte profesionály a týmová spolupráce s lékaři bude samozřejmostí!

V každé době, za každého režimu, za každé vlády se najdou tací, kteří si libují v kritice (aniž by vyzdvihli, či alespoň zmínili úspěchy). Zdravotnictví je problematická oblast na celém světě, Českou republiku nevyjímaje. Co kladného vidíte na českém zdravotnictví, jaké kroky a rozhod-

nutí hodnotíte pozitivně a jaké výhody případně máte k jeho současnému stavu? Případně co byste doporučovali zlepšit, na co se nyní primárně soustředit?

SN: České zdravotnictví jako celek je ve srovnání se světem na velice dobré úrovni a lidé u nás mají k dispozici špičkovou lékařskou péči. Máme mnoho výborných lékařů, sester a dalších pracovníků ve zdravotnictví, kteří poskytují za české peníze péči v úžasné kvalitě.

AŠ: Pozitivní na českém zdravotnictví je to, že je dostupné pro všechny pacienty, myslím odborně, vzdáleností i ekonomicky. Jezdí k nám mnoho pacientů i ze zahraničí za špičkovou péčí. Co se týče sesterského povolání, chtěla bych, aby se změnil přístup některých sester, aby byly vstřícnější k pacientům, byly u něho, když je potřebuje, lépe využívaly času a méně se věnovaly administrativě, která je neúměrně zatěžuje a zatěžuje i pacienty. Ale jsem si vědoma toho, že to může vyžadovat i určité navýšení ošetrovatelského personálu, aby byl na pacienty dostatek času a nebyl ošetřující personál neúměrně zatěžován, zvláště na některých odděleních. V péči o pracovní prostředí zdravotníků máme také co dohánět. Dále bych chtěla přispět ke zlepšení domácí péče a zdravotní péče o seniory v následné a dlouhodobé péči.

Mgr. Martina Pelikánová

Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97 opět podpořila soutěž Sestra roku

Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97 přerodila za sedmáct let své existence téměř sto padesát milionů korun. Její zaměření je poměrně široké, což odpovídá osobnostem jejích zakladatelů.

Ve shodě se svým názvem se Nadace VIZE 97 snaží hledat a podporovat témata, která se mohou v současné době jevit jako málo důležitá, nebo dokonce okrajová a jejichž význam zhodnotí teprve čas. Takovým projektem je například Cena VIZE 97, která je každoročně udělována význačným osobnostem, jejichž dílo překračuje tradiční rámec vědeckého poznání a nekonvenčním způsobem se zabývá základními otázkami lidské existence.

Zřejmě největším projektem, kterého se Nadace VIZE 97 ujal, byla záchrana bývalého kostela sv. Anny. Dříve zdevastované skladiště, dnes rekonstruovaný multikulturní prostor Pražské křižovatky, kam se s Václavem Havlem v prosinci roku 2011 přišli rozloučit tisíce lidí.

Nadace VIZE 97 se výrazně angažuje také v oblasti sociální a zdravotní. Zaměřuje se na projekty, které nejsou mediálně atraktivní a které stojí mimo zájem ostatních neziskových organizací. Takovým projektem je i vlajková loď zdravotního a sociálního programu Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97 Včasná diagnóza a prevence rakoviny tlustého střeva a konečníku.

Karcinom tlustého střeva je nejčastějším zhoubným onemocněním u nás a jeho výskyt má stále stoupající tendenci. Česká republika tak drží neslavný primát

v celosvětovém měřítku. Každý rok je v ČR zhubný nádor tlustého střeva či konečníku zjištěn asi u 8000 osob. Přesné příčiny tohoto jevu jsou patrně průsečíkem několika civilizačních faktorů, jakými jsou nadváha, nedostatečná fyzická aktivita, vysoká konzumace alkoholu a kouření. V případě včasného zachytu tohoto zhoubného onemocnění však existuje vysoká pravděpodobnost úplného uzdravení nebo alespoň výrazného prodloužení kvalitního života.

Stud a strach z nemoci podpořené nedostatečnou informovaností bylo v mnoha případech důvodem odkládání návštěvy zdravotnického zařízení. Tuto skutečnost s fatálními důsledky se v roce 1998 rozhodla změnit Dagmar Havlová a založila projekt Včasná diagnóza a prevence rakoviny tlustého střeva a konečníku. Ve spolupráci s Českou gastroenterologickou společností se jí podařilo v roce 2000 dosáhnout zahájení národního programu screeningu kolorektálního karcinomu. Tento program byl následně prezentován i na mezinárodních gastroenterologických sympozii.

Dnes již běžně používaný jednoduchý test okultního krvácení do stolice, který občanům nad padesát let hraje v plné výši zdravotní pojišťovny, je dalším viditelným úspěchem tohoto programu Nadace VIZE 97.

Díky úsilí paní Dagmar Havlové se pro prevenci rakoviny tlustého střeva podařilo shromáždit finanční prostředky ve výši 1 miliardy korun, které umožnily vybavení husté

sítě endoskopických pracovišť tak, aby odpovídala vysokým nárokům preventivního programu.

V loňském roce Nadace VIZE 97 poskytla finanční podporu FN Brno a IKEM na nákup moderního zdravotnického zařízení sloužícího k včasnému zachytu nádoru. V letošním roce přispěla významnou částkou Klinice hepatogastroenterologie pražského IKEM na nákup speciálního přístroje pro endoskopicko-chirurgické zákroky v zažívacím traktu.

Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97 již druhým rokem spolupracuje na projektu Kolorektum.cz, kde ve společné aktivitě spojili síly odborníci a zástupci několika skupin (včetně neziskových a patientských organizací). K největšímu úspěchu této skupiny v čele s Ministerstvem zdravotnictví a Institutem biostatistiky a analýz spadajícím pod Masarykovu univerzitu v Brně patří spuštění adresného zvaní, tedy zasílání pozvánek s výzvou k preventivnímu vyšetření přímo do rukou ohrožených skupin obyvatelstva.

K dalším aktivitám Nadace VIZE 97 na poli prevence rakoviny tlustého střeva patří již dlouhá léta distribuce informačních letáků do čekáren praktických lékařů či televizní spoty se známými osobnostmi vysílané v rámci mediálního partnerství na kanálech ČT. Ten nejnovější pro Nadaci VIZE 97 natočili režisér Jiří Strach a kameraman Jan Malb.

Více o projektech Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97 najdete na www.vize.cz (red)

Nebojme se ukázat na pozitivní příklady

Pro společnost HARTMANN-RICO jsou sestry významným partnerem a její produkty zdravotníkům pomáhají v každodenní práci. Také proto se tato přední česká firma již před lety rozhodla pro podporu této profesní skupiny i v oblasti zvyšování společenské prestiže tohoto povolání. Při příležitosti vyhlášení výsledků 14. ročníku soutěže Sestra roku jsme o soutěži, sestrách a českém zdravotnictví hovořili s ředitelem obchodu a marketingu společnosti HARTMANN-RICO a. s. Ing. Tomášem Grohem.

HARTMANN-RICO je již několik let generálním partnerem soutěže Sestra roku. Co pro vaši společnost sestry znamenají a jak vidíte jejich práci v průřezu posledních let?

Je to jednoduché. Stačí se podívat na trendy demografického vývoje. Tyto trendy jsou nám všem jasné, a pokud se podíváme ještě hloub, stále roste potřeba péče o pacienty postižené demencí a dalšími chorobami, při nichž se bez odborné asistence sester zdravotnictví neobejde. Zvyšují se tak nároky na specializační vzdělávání sester a limitující by mohla být situace, kdy by vlivem těchto demografických trendů nebyla personálně dostupná odpovídající kvalitní odborná péče. To je důvodem, proč se HARTMANN-RICO podílí na podpoře této akce a bude i nadále podporovat zdravotní sestry v jejich rozvoji. Vnímáme to jako součást naší práce a sociální odpovědnosti.

Česká sestra má v zahraničí obecně velmi dobré renomé. Je ceněna pro svou vysokou odbornou kvalifikaci se širokým záběrem napříč ošetrovatelstvím. Společenská prestiž a finanční ohodnocení práce sester však neodpovídají náročnosti přípravy na výkon povolání a následného celoživot-

ního vzdělávání. V čem může být společnost působící nejen doma, ale i v zahraničí, jakou je HARTMANN-RICO, sestráh v jejich práci nápomocna?

Naše společnost poskytuje kromě kvalitních produktů, které jsou pro práci sester nezbytné, rovněž kvalitní vzdělávání prostřednictvím HARTMANN Akademie. Právě zaměření jednotlivých vzdělávacích programů a kurzů je postaveno tak, aby sestry byly připraveny na ty nejnáročnější požadavky, které jsou, a hlavně do budoucna budou, na tuto profesi kladený.

Obor ošetrovatelství prošel výraznými změnami. Termín střední zdravotnický personál již ztratil na významu – sestry dnes již studují vysoké školy, absolvují vzdělávání v managementu, vedou nemocnice i další významné instituce –, feminizované ošetrovatelství obohacují muži studující tento i příbuzné obory, sestry mají svého nejvyššího zástupce přímo na MZ ČR apod. Vidí či vnímá zástupce výrobce a dodavatele v českém ošetrovatelství faktory nebo vlivy, které tento pozitivní vývoj brzdí?

Jeho velkou příležitostí, která by dále pomohla rozvíjet a kultivovat systém zdravotní péče u nás, bych viděl zamyšlení se nad rolí lékařů a sester. Je jasné, že za léčbu pacienta musí nést zodpovědnost lékař, ale osobně si myslím, že je zde stále prostor pro jistě, legislativou přesně definované, navýšení kompetencí sester. Sestra je již dnes schopna díky svému vzdělání pacientům v rámci edukace poskytnout řadu informací a kvalitních rad, což na jednu stranu může ušetřit čas lékařům a zároveň uspořít významnou část prostředků v systému zdravotní péče. Bohužel tyto činnosti nemají oporu v sazebníku výkonů a nejsou hrazeny. Konkrétně mám na mysli například poradenství při propouštění pacienta z nemocnice do domácího ošetření.

Budeme-li chtít s lehkou nadsázkou stanovit definici ideální sestry, můžeme uvažovat např. o kom-

binaci sestra (znalosti) – horník (síla) – robot (nervy ze železa) – sprinter (rychlost přesunu z místa na místo)... Lze samozřejmě polemizovat, jak dalece je toto dnes od reality, ale jaká je podle vás skutečně sestra typu „jak má být“?

Netroufám si a nechci hodnotit obecně kompetence sester, jak by to mělo obecně být. Možná je to zajímavý námět na širší průzkum, ale mohu říct, co bych já očekával od sestry, pokud bych potřeboval její péči. Určitě by tam byla ochota, vstřícnost, schopnost komunikovat a poradit a doporučit. A samozřejmě by neměl chybět úsměv, protože ten určitě kolikrát pomůže daleko víc a lépe než jen polykání pilulek.

Cílem projektu Sestra roku je poděkovat všem sestráh za jejich náročnou práci, vyžadující vysokou odbornou erudici, ale i fyzickou a psychickou zdatnost. K tomuto mottu soutěže se jako tradiční partner jistě připojíte. Co byste za vaši společnost rád popřál českým sestráh nebo co pro naše nelékaře chystáte nového?

Chceme prostřednictvím našich služeb sestrám ještě více přiblížit pacientům a umožnit jim poskytovat produkty a služby v závislosti na konkrétní situaci pacienta. Primárně se budeme zaměřovat na oblast domácí péče v jeho domácím prostředí. Do této skupiny patří velká oblast rodinných příslušníků, kteří se doma o někoho starají, ale při vši snaze nemohou obsáhnout bez odborné rady a doporučení, třeba právě sester, všechny aspekty, které s poskytováním kvalitní péče souvisejí.

Známe finalisty i vítěze 14. ročníku soutěže, jimž patří velké gratulace, za rok se můžeme těšit na vyhlášení již jubilejního 15. ročníku soutěže. Co byste vzkázal těm, kteří o nominaci kolegy či kolegyně třeba opakovaně uvažují, ale ještě ji tzv. „nedotáhli do konce“, tedy z jakéhokoli důvodu nezaslali přihlášku?

Jít do toho a nebat se ukázat na pozitivní příklady. Protože ty přitahují a inspirují ostatní. Jak jsem říkal v úvodu, myslím, že právě tato inspirace může přilákat kvalitní lidi a dát těm stávajícím podnět pro vlastní rozvoj. Jedině tak bude schopna tato profese splnit nároky, které na ni budou v souvislosti s demografickými trendy kladeny. Zároveň jsem přesvědčen, že mezi sestrami je velká řada těch, které si ocenění zaslouží již dnes, takže neváhejme a odhodlejme se kolegy a kolegyně nominovat.

Mgr. Martina Pelikánová

Slavnostní přípitek finalistek soutěže s D. Havlovou a J. Dvořákem

Ze židlí sestry zvedla Věra Špinarová

Dámy dolíčit a jdeme na to!

A. Chrzová a R. Wágnerová

Sestra mého srdce s J. Dvořákem, H. Harabinovou a D. Hurtou

Poslední instrukce členům poroty

I letos přijala záštitu nad soutěží D. Havlová

Sál tradičně napjatě sledoval medailonky finalistek

A. Šmídová, J. Nováková a M. Al Harti první gratulovali finalistkám kategorie Lůžková a ambulantní péče

R. Kouřil, J. Horecký a J. Forejt zapózovali s finalistkami kategorie Komunitní a sociální péče

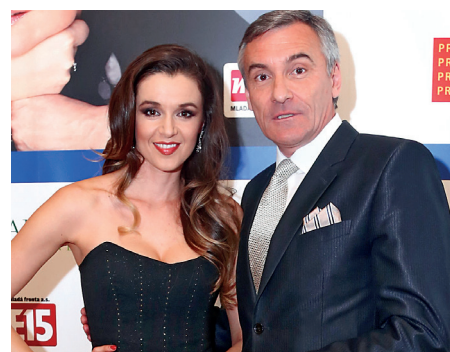
Na hosty čekalo po finále bohaté pohoštění

Finalistky kategorie Management a vzdělávání s K. Novotným, A. Malinou a T. Válekem

M. Pelikánová, T. Groh a D. Havlová s držitelkou čestného ocenění

Moderátoři večera I. Kubelková a J. Čenský

Lůžková a ambulantní péče

Hana Dolanská
vrchní sestra, oční oddělení,
Vojenská nemocnice Brno

Iveta Hájková
vrchní sestra, oddělení DIOP,
ALMEDA, a. s., Nemocnice Neratovice

Mgr. Naděžda Kubíková
ústavní stomasestra,
oddělení chirurgie,
Městská nemocnice Ostrava, p. o.

Komunitní a sociální péče

Tamara Baráková
vedoucí přímé péče, NADĚJE, Domov
se zvláštním režimem, Brno-Vinohrady

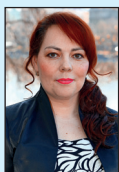

Regina Pelikánová
sestra, Domov seniorů Vojkov,
Vrchotovy Janovice

Pavlína Vlčková
vedoucí přímé péče,
Dům seniorů Kdyně, p. o.

Management a vzdělávání

Lucie Erbenová
manažerka ošetrovatelské péče
operačních oborů,
Podhorská nemocnice, a. s.

Mgr. Ilona Kopecká
odborná učitelka,
SZŠ a VOŠZ v Liberci

Bc. Eva Kučková
auditorka, Odbor vnitřního auditu
a kontroly, oddělení náměstkyně
pro ošetrovatelskou péči,
FN v Motole, Praha

www.sestraroku.cz

Změna je běh na dlouhou trať

Pro hlavní titulek krátkých rozhovorů s vítěžkami 14. ročníku soutěže Sestra roku jsme si vypůjčili výrok jedné z nich. V obecné rovině nemusí na první pohled působit právě optimisticky, opak je ale pravdou. Sestry se mění! Mění se poměrně rychle a mění se rozhodně k lepšímu! Jsou sebevědomější (v souvislosti s hrdostí na své povolání a ve vztahu k ostatním zdravotníkům), mnohé vysokoškolsky vzdělané, mohou se zdát tvrdší (v pozitivním slova smyslu), jsou (na pracovišti) „více vidět, více slyšet“. Důkazem toho je stále rostoucí prestiž jejich povolání. Také letošní finalistky a vítězky Sestry roku ukázaly, že být sestrou je těšit a jsou na své povolání opravdu hrdé.

V kategorii **Lůžková a ambulantní péče** se na první pozici umístila **Mgr. Naděžda Kubíková**, ústavní stomasestra, oddělení chirurgie Městské nemocnice Ostrava, a zároveň zvítězila v on-line anketě **Sestra mého srdce**.

Zvolila jste si obor zdravotnictví, který ne každý považuje za zcela atraktivní. Co vás nejvíce baví a fascinuje na vaší práci?

Veřejnost mnohdy vnímá povolání sestry jako práci láskyplné ženy, která vykonává ne-

atraktivní, pro řadu lidí zcela nepřijatelnou práci a to vše za nízké finanční ohodnocení. Tato práce má ale i druhou stranu mince. Být sestrou je posláním, celoživotní ochota pomáhat, rozdávat radost a optimismus za všech okolností. Je to práce náročná, zodpovědná, vyžadující celoživotní vzdělávání, mnohdy i tvrdá. Přesto by většina sester své povolání neměnila. Práce stomické sestry mě naplňuje a snažím se, aby každý odpracovaný den měl nějaký smysl. Stomie člověka poznamená jak po stránce fyzické, tak i psychické. Chci i nadále hledat cesty, jak pacientům pomoci překonávat bariéry života se stomií a být jim oporou, budou-li to potřebovat. Komplexní systém ošetrovatelské péče odstraňuje jejich zoufalství, strach z nemoci a budoucnos-

ti. Kvalita péče stomické sestry návrat těchto pacientů k plnohodnotnému životu významně ovlivňuje.

Byla jste u vzniku stomické ambulance ve vaší nemocnici v roce 2004. Můžete říci, jaké byly začátky a co se v průběhu let vyvíjelo a měnilo?

Do funkce stomické sestry jsem nastoupila v roce 1983 a tehdy byla péče o nemocné se střevním vývodem zajišťována pouze v lůžkové části, bez návaznosti na péči ambulantní. Většina stomiků docházela k praktickému lékaři, kde byla péče stejně jako v chirurgických ambulancích omezena pouze na předpis pomůcek. Od roku 2004 je tomu jinak. Důvodem vzniku stomické ambulance v naší nemocnici byla snaha zajistit pacientům se stomií komplexní a profesionální péči. První ucelenou představu o činnosti stomických ambulancí jsem čerpala od anglických kolegyně, které se této problematice věnují již od počátku sedmdesátých let 20. století. Stomická sestra poskytuje v ambulanci každému pacientovi péči individuálně, a to už před plánovanou operací a následně pak bezprostředně po operačním výkonu. Rozsah péče je zaměřen na aktivní spolupráci stomické sestry s pacientem, lékařem a ošetrovatelským týmem chirurgického oddělení nemocnice. Po propuštění pacienta do domácího ošetřování se jedná o nácvik sebeobsluhy, seznámení s dietou, pitným režimem, o zlepšení kvality života vůbec. Charakter poskytovaných služeb ve stomické ambulanci vnímají pacienti nejen z pohledu samotné léčby, ale také ostatních kritérií, jako jsou například prostředí ambulance, přístup personálu, čekací doba, informovanost atd.

Jsou stomiční pacienti v něčem specifickí?

Požadavky pacientů na péči ve stomické ambulanci stále rostou a pro zdravotnický personál představují příležitost ke zlepšení. Stomiční pacienti navštěvují ambulanci spolu se svými blízkými už před operací. Získají zde první informace o typech stomií, dostupném sortimentu pomůcek a způsobu jejich aplikace. Je jim vyznačeno ideální místo pro vyšetření budoucí stomie. Stomie je hlubokým zásahem do života každého člověka. Stomik se ocitá se v situaci, kdy nedokáže ovládat vůli odchodu stolice nebo moči. Na tento handicap je potřeba si zvyknout. Někteří stomici to zvládnou velmi rychle, jiní stomii nepřijmou po celý svůj život.

Pacienty učíte péči o stomie. Existují i nějaké modely, na kterých se můžou pacienti procvičovat, anebo je potřeba vše zkoušet rovnou na „vlastní kůži“?

Se všemi systémy stomických pomůcek a postupy jejich aplikace jsou pacienti seznámeni již před operací. Stomická sestra má k dispozici široký sortiment pomůcek a příslušenství, model stomie, příručky, instruktážní videokazety a další materiály potřebné k edukaci pacientů, jejich příbuzných i zdravotnic-

kého personálu. V zahraničí je lepení pomůcky na břicho součástí volby vhodného umístění stomie, ale v ČR se díky zkracování doby hospitalizace od tohoto kroku předoperační péče upouští.

Nejenže působíte jako stomická sestra, ale také vyučujete ve škole. Jsou lepšími žáky budoucí zdravotníci, nebo pacienti?

To se nedá úplně jednoznačně říct. Pacienti se učí hůře, protože jsou stresováni samotným onemocněním, nemocničním prostředím, bolestí atd. U studentů se zpravidla jedná o nezájem o studium, danou problematiku, či neschopnost pedagoga zaujmout. Za klíč k úspěchu považují dobré pedagogické, komunikační a prezentační schopnosti a neutuchající empatii a trpělivost.

Stala jste se vítězkou vaší kategorie, ale kromě toho jste také zvítězila v on-line anketě Sestra mého srdce, kde hlasovala široká veřejnost. Je tedy více než zřejmé, že máte množství vděčných pacientů, ale jistě i řadu kolegů, kteří si vás váží a pokládají vás za mimořádnou sestru. Jak se cítíte s tímto vědomím?

Důvěry pacientů a svých kolegů si nesmím nevážím a moc za ni děkuji. Nominace do sou-

těže Sestra roku a podpora v on-line anketě je zrcadlem mé práce, přesto neholdám usnout na vavřínech a chci se problematice péče o nemocné se stomiemi i nadále věnovat. Mým cílem je zvýšit kvalitu dosavadní péče, mít možnost aktuálně řešit problémy pacientů, vzdělávat další odborníky, mnohem více spolupracovat s kluby stomiků a výrobci stomických pomůcek. Sestry představují nejpočetnější skupinu pracovníků ve zdravotnictví a mohou to být právě ony, které ovlivní budoucnost kvalitní ošetrovatelské péče.

Na prvním místě v kategorii **Komunitní a sociální péče** se umístila **Tamara Baráková**, vedoucí přímé péče, **NADĚJE**, Domov se zvláštním režimem v Brně-Vinohradech.

Jste vedoucí přímé péče v domově se zvláštním režimem.

Komerční prezentace: Díky speciálnímu zákroku lékařů třinecké Nemocnice Podlesí fungují šestapadesátiletému pacientovi zase obě plíce

Další úspěch si na svůj vrub připsali kardiologové Nemocnice Podlesí. Ač se právě jejich úspěchy točí obvykle kolem zákroků na srdci, tentokrát jako první na Moravě nedávno rozšířili šestapadesátiletému muži z Halenkova v Usetina zúženou plicní žílu bez nutnosti chirurgického zákroku. Místo skalpelu použili katétru, rentgen a jícnovou echokardiografii.

Šestapadesátiletý Antonín Černota pracoval celý život jako zedník. Špachtlil a cement musel ale před několika lety vyměnit za domácí papuču. To když ho poprvé začalo mimo jiné zlobit srdce nepravidelným bušením v síních. Nebylo zbytné, musel na operační sál, kde mu lékaři provedli katetrizační ablaci paroxysmální fibrilace síní, která nepravidelné bušení srdce odstranila. Vše se zdálo být v pořádku, a tak se mohl mladý důchodce věnovat opět své zahrádce a králíkům. Před dvěma lety se však dostavily další zdravotní potíže. „Špatně se mi dýchalo, začal jsem se opět zadýchávat při sebemenším namáhavém pohybu. Někdy jsem měl pocit, že se nemůžu vůbec nadechnout,“ vysvětluje Antonín Černota. Obtíže se natolik stupňovaly, že mu časem k dýchání musela stačit pouze jedna plíce.

„Zárok, který jsme před šesti lety u pana Černoty provedli, je bohužel ve vzácných případech spojen se zúžením plicních žil, protože po ablaci dochází ke zvětšení růstu vazivové tkáně. Pacient tak trpí dušností, plíce omezeně okysličuje krev a v některých případech to může vést až k tomu, že pacient efektivně dýchá pouze jednou plící. To se stalo i u pana Černoty, u kterého se potíže postupně stupňovaly,“ objasňuje kardiolog Nemocnice Podlesí MUDr. Jan Chovančík.

Za běžných okolností by pana Černota čekala náročná operace. Tentokrát se ale rozhodli

kardiologové Nemocnice Podlesí rozšířit zúženou plicní žílu pacientovi bez nutnosti chirurgického zákroku pomocí speciální katetrizační metody. Do těla pacienta vsunuli katétru, pomocí které provedli punkci síňové přepážky. Z žilního systému se pak dostali za pomoci katétru do levé síně, kde našli místo vyústění plicní žíly. „Po nasondování příslušných plicních žil jsme provedli nástřik rentgenovou kontrastní látkou, abychom získali přesné zobrazení postiženého úseku plicní žíly. Za pomoci angiografie jsme zúžené místo roztáhli balonkem, podobně jako se tento zákrok provádí na srdci. Nafouknutím balonku a zavedením stentu se v místě zúžení či ucpání tepny tomuto místu navrátí původní rozměry,“ vysvětlil kardiolog Nemocnice Podlesí MUDr. Jaroslav Januška s tím, že pohyb katétru po těle probíhal po celou dobu pod kontrolou rentgenu a jícnové echokardiografie.

Zárok provedli lékaři Nemocnice Podlesí jako první na Moravě. Složitý byl pro ně zejména v tom, že

se žilní systém „chová“ odlišně, než jsou lékaři zvyklí u jiných zákroků na srdci. Oproti těm zde totiž pracují lékaři s většími cévami a musí tak používat i větší stenty. „Díky zákroku došlo k obnovení návratu okysličené krve z části plicního laloku do levé síně. Tím se zlepšila dušnost pana Černoty a s tím spojená tolerance námahy. Navíc jsme zmenšili riziko vykašlávání krve i riziko plicních infekcí,“ doplňuje doktor Januška.

Po propuštění z nemocnice doporučili lékaři pacientovi několikadenní fyzické šetření nutné k dohojení míst vpichů. „Poté obvykle nejsou žádná speciální omezení pro běžný život nebo pracovní zařazení. Nemocný musí užívat doporučenou medikaci, zejména léčbu na ředění krve, buď antiagregační léčbu, nebo clopidogrel. V některých indikovaných případech je nutná i antikoagulační léčba: warfarin nebo jeho alternativa v injekcích. Pokud by nemocný tuto léčbu neužíval, mohla by v místě roztažené plicní žíly vzniknout krevní sraženina,“ upozorňuje MUDr. Jaroslav Januška.

Nemocnice Podlesí patří do sítě AGEL. I s třináctkou na konci loňský rok pro třinecké kardiocentrum mimořádně úspěšný. Nemocnice se stala nejlepším zdravotnickým zařízením v zemi a z celkových 157 nemocnic se umístila na úplné špičce. Loni v létě navíc otevřela jeden z nejmodernějších hybridních sálů v Evropě, za který získala ocenění v soutěži města Třinec „Stavba roku 2013“. „Na tyto úspěchy chceme navázat i v letošním roce. Rozhodně nechceme „usnout na vavřínech“, budeme se proto nadále snažit o to, abychom pro naše pacienty i zaměstnance byli nemocnicí číslo jedna,“ dodává ředitel nemocnice MUDr. Karel Lukeš.

Ing. Hana Szotkowská
AGEL, a. s.

Můžete přiblížit princip „zvláštního režimu“ a v čem jsou vaši klienti specifičtí?

Domovy se zvláštním režimem jsou určeny pro klienty trpící různými formami demencí, a to nejčastěji demencí Alzheimerovou a vaskulární. Naše klienty postihují převážně poruchy paměti a poruchy kognitivních funkcí, které souvisejí s tím, jak vnímáme a jednáme ve světě kolem nás, a jsou nezbytné k vykonání jakéhokoli úkolu. Z toho také vyplývá specifčnost a náročnost ošetrovatelské péče, a především náročnost komunikace.

Práce s nemocnými trpícími demencí je velmi náročná a vyžaduje asi velkou dávku trpělivosti. Co vás vedlo k výběru právě tohoto oboru péče?

Opravdu nedokážu přesně říct, proč jsem si vybrala právě tento obor. Snad tomu pomohla náhoda nebo zkrátka osud, ale při práci s klienty se cítím dobře. Prostě je to spíše o pocitu, že jsem na tom správném místě a že to všechno má nějaký smysl. Do určité míry je pro mě komunikace s takto nemocnými klienty výzvou – umět rozeznat jejich přání a potřeby i beze slov.

Zařízení, ve kterém pracujete, se pro klienty stává novým domovem. Máte nějaký recept na to, aby se u vás cítili jako doma?

Určitě je důležité prostředí, ve kterém klienti žijí, ale mnohem důležitější jsou lidé, kteří se o klienty starají. Právě ti náš domov dotvářejí a dělají z něj svým přístupem opravdový domov v tom pravém smyslu slova.

Vaši klienti obvykle nespějí k uzdravení a návratu do domácího prostředí. Jaké to pro vás je? Neobjevují se při takové práci pocity beznaděje?

Sama za sebe mohu říct, že takovými pocity netrpím. Uvědomuji si stárání a smrt jako nedílnou součást života. Energii můžete čerpat z každého úsměvu, z pohlázení, z dobré nálady klientů i z jejich smyslu pro humor. A zajistit někomu důstojně a smysluplně prožité stárání, i když trpí těžkou demencí, to přece není málo.

Co vidíte do budoucna ve své práci jako důležité?

Do budoucna bych si opravdu hodně přála, aby se zvýšila profesní i společenská prestiž zdravotních sester v sociálních službách a nejen jich, ale také pečovatelů, jejichž práce si nesmírně vážím. Jako velmi důležité vidím udržení dobrého a kvalitního pracovního týmu, který tvoří duši domova, a aby „moje děvčata“ nikdy neopouštěli smysl pro humor.

K tomu by možná mohlo napomoci vaše vítězství v soutěži Sestra roku právě v kategorii Komunitní a sociální péče. Myslíte, že by se nyní díky tomu mohlo něco změnit?

Tak to opravdu nevím. Přede mnou přece vyhrálo v minulých letech v této kategorii

mnoho sester, a stále se ozývají hlasy, že sestry v sociálních službách nejsou potřeba, a sama jsem se setkala i s názorem, že po odborné stránce nejsme na výši. Myslím, že skutečná změna je běh na dlouhou trať. Je to o změně názorů a postojů celé společnosti, o výchově našich dětí, o hodnotách v lidech, o odvaze „být jiný“. Ale přece, pokud moje vítězství ovlivnilo pozitivně třeba jen jednoho jediného člověka, tak to stálo za to.

Vítězkou kategorie **Management a vzdělávání** se stala **Bc. Eva Kučková**, auditorka Odboru vnitřního auditu a kontroly, oddělení náměstkyně pro ošetrovatelskou péči, FN Motol v Praze.

Když se řekne „audit“, většina lidí si představí mnoho práce, „papírování“ a bazírování na maličkostech. Vy jste si audit vybrala jako svůj obor po dlouholetém působení mezi pacienty. Jak audit vnímáte ze své současné pozice a se svými zkušenostmi z oddělení?

Audit jsem si nevybrala sama dobrovolně. Z pana profesora MUDr. P. Pafka, DrSc., se stal tzv. emeritní přednosta III. chirurgické kliniky 1. LF UK a FN Motol a po oficiálním konkurzu převzal vedení kliniky novým přednostou a novou vrchní sestrou. Současné vedení nemocnice mi nabídlo práci na Odboru vnitřního auditu a kontroly OVAK. A tak jsem si řekla, že to zkusím. Audit je cizí slovo a mnoho lidí se ho zalekne předem, ale není se čeho bát. Naším úkolem je hlavně objektivně zhodnotit určitý proces a potom poskytnout informace, hodnocení, analýzy, doporučení a konzultace pro efektivní plnění zadaných úkolů či odstranění nedostatků jak zaměstnancům, tak vedení nemocnice. Mám výhodu v tom, že z předchozí práce znám mnoho zaměstnanců FN Motol, znám prostory nemocnice, znám podmínky, ve kterých hlavně zdravotničtí zaměstnanci pracují, a oni znají zase mě.

Jak hodnotíte současný systém vzdělávání sester? Myslíte, že je dobrá provázanost vzdělávacího systému a praxe? A je současná zdravotnická praxe připravena na spektrum nelékařů od zdravotnických asistentů až po sestry s doktorským titulem?

Mně se zdá současný systém trochu nepřehledný. Hlavně pracovníci sami mají pro-

blém si uvědomit hranici svých kompetencí po ukončení studia např. oboru zdravotnický asistent. Je mi líto, že neexistuje klasická střední zdravotnická škola, zakončená maturitní zkouškou, která by dávala zdravotnictví kvalitní zdravotní sestry. Zdravotničtí asistenti se většinou hned po nástupu do zaměstnání snaží dostudovat vyšší či bakalářské studium, nejčastěji kvůli kompetencím a finančnímu ohodnocení. Zatím, jak se zdá, není úplně jasné ani to, jak to bude dál s registrací sester.

Zaznamenáváte i zvýšený zájem o studium a pak následné uplatnění na sesterských pozicích ze strany mužů?

Ze strany mužů nějaký zájem určitě je, ale asi ne tak velký, jak by bylo třeba. Muži se uplatní nejvíce v pozicích záchranáře, vítání jsou na odděleních ARO, v psychiatrických léčebnách. Na klasických nemocničních odděleních je jich zatím málo. Je nutné říci, že jedním z důvodů je také nedostatečné finanční ohodnocení těchto profesí.

Vy sama máte zkušenost ve zdravotnictví i z pozice pacienta. Ovlivnila tato zkušenost nějak váš přístup k pacientům a vaši další práci?

Když bojujete s nemocí, bolestí, musíte se podrobit nepříjemným vyšetřením a léčebným procedurám, musíte zdravotníkům, kteří o vás pečují, věřit. Pokud ve vás vzbudí důvěru, je člověk ochotný leccos podstoupit. Někdy je docela fajn, že lidi kolem sebe znáte, víte, že oni vám určitě neublíží.

Ve zdravotnictví pracujete již přes 30 let, neměla jste někdy pocit, že toho máte už „plné zuby“?

Ne, to určitě ne, nikdy jsem neměla chuť ze zdravotnictví odejít. V roce 1979 po maturitě jsem nastoupila na III. chirurgickou kliniku jako sestra u lůžka do třísměnného provozu na standardní oddělení. Po nějaké praxi jsem se dostala na jednotku intenzivní péče, doplnila jsem si atestaci v oboru ARIP. Pak jsem byla zařazena do pozice staniční sestry na standardním oddělení. A nakonec jsem se dostala na pozici vrchní sestry, ve které jsem pracovala 13 let a po změně přednosta jsem se přesunula na Odbor vnitřního auditu a kontroly. Pracuji tedy 35 let ve zdravotnictví, ale moje pracovní zařazení se měnilo, stále jsem se musela něco učit a stále to bylo jiné a nové.

Mohlo by vaše vítězství v soutěži Sestra roku mít nějaký vliv na váš další život?

Vliv na další život asi ne, ale je to pro mě velká pocta. Moc si toho vážím. Jistě k tomu přispěla dlouholetá spolupráce s panem profesorem MUDr. Pafkem, DrSc. Určitě se dál vždycky budu snažit svoji práci vykonávat co nejlépe.

V rámci 14. ročníku soutěže se redakce a redakční rada časopisu Sestra rozhodly udělit Čestné ocenění za celoživotní dílo v ošetrovatelství **Martě Škutinové**, působící do 31. 12. 2013 jako vedoucí centrálního příjmu a archivu IKEM.

Prozradíte, jaké pocity prožívá čerstvá držitelka Čestného ocenění za celoživotní dílo v ošetrovatelství?

Měla jsem velkou radost, ale přesto si myslím, že je mnoho kolegů, kteří by si toto ocenění zasloužili více než já.

Pro vás nebyly výsledky soutěže oznámené v průběhu galavečera žádným výrazným překvapením, protože vy jste se o své ceně dozvěděla již začátkem letošního roku... Co vám probíhalo hlavou poté, co jsme vám z redakce oznámili, že právě vy budete v březnu na Žofíně přebírat tuto cenu?

V prvním momentě to bylo velké překvapení, protože když jsem se dozvěděla o tom, že patřím mezi navržené, tak jsem si říkala, že to stejně nemůže vyjít. Právě protože si myslím, že je mnohem více sester s většími zásluhami a zkušenostmi a ty že toto ocenění získají.

Celý svůj profesní život jste spojila se zdravotnickým zařízením nacházejícím se v Praze-Krči. Jak zaznělo z vašeho medailonku, nastoupila jste na základě umístěnky do jednoho z významných ústavů, který se nacházel právě zde a stal se následně spojením s dalším předním českým zařízením s mezinárodním renomé (pozn. red.: IKEM). Zůstala jste věrná „Krči“ a kardiologii. Z pohledu zpět a získaných zkušeností byste dnes volila stejně, nebo zvažovala jiný obor?

Při zpětném pohledu vidím, jaké jsem měla ohromné štěstí, že jsem mohla pracovat právě zde. Bylo úžasné pracovat tam, kde vše bylo

o několik kroků před jinými běžnými lůžkovými zařízeními. Ať již šlo o vybavení pracoviště pomůckami, nebo o pracovní postupy při různých výkonech nebo i při obvyklém každodenním provozu. Možnost srovnání mi poskytly kolegyně a také spolužačky, které pracovaly na běžných odděleních různých nemocnic v Praze i okolí. Jejich zkušenosti z praxe byly někdy velkým rozčarováním proti tomu, co jsme se ve škole učily. Toto jsem já říci nemohla. Teorie byla velmi blízko praxi. Proto jsem také nikdy neodešla.

Měla jste jedinečnou příležitost být osobně přítomna řadě zásadních medicínských událostí. Byly na svou dobu převratné a mnohé z nich proběhly u nás skutečně poprvé. Je logické, že profesně se jednalo o úžasnou příležitost sledovat nejmodernější vývoj medicíny přímo z první řady, či spíše být jedním z týmu hlavních aktérů, ale která z nich pro vás byla nejzajímavější, stěžejní či vám nějakou osobní vzpomínkou skutečně nesmazatelně utkvěla v paměti?

Takových vzpomínek a zážitků je celá řada – myslím, že by to vydalo i na docela slušný román. Zážitky a vzpomínky jsou především z pracoviště kardiologie, kde jsem prožila největší část svého profesního života.

Komerční prezentace: Zdraví v první řadě

V poslední době se mnoho mluví a píše o financování zdravotnictví, o penězích, které musejí být transparentně použity. Úhrada zdravotní péče je o desítkách korun za kapitační, stovkách za očkování, tisících za složitější úkony, ale mohou to být také miliony a desítky milionů, které zdravotní pojišťovny vynakládají na komplikované léčebné postupy, nejzávažnější nemoci a vysoce specializovanou péči.

Dvě malé děti a tři dospělí lidé – to je jen několik z mnoha klientů Oborové zdravotní pojišťovny zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, kterým zachránila nebo značně zlepšila život vysoce nákladná léčba v roce 2013.

Devítiletý chlapec z Prahy trpí závažnými poruchami metabolismu a za jeho léčbu na dětské JIP v loňském roce OZP uhradila téměř 9 milionů korun. Více než 7 milionů pak stálo léčení ročního kojence trpícího míšní svalovou atrofií, který také strávil dlouhou dobu v péči dětské JIP.

Nákladné léky a pobyt na hematooonkologické JIP v hodnotě téměř 8 milionů korun pomáhají 25letému muži z Prahy, jemuž v roce 2013 OZP hradila léčbu jediným možným preparátem. Transplantace plic (7,1 milionu Kč) pak zachránila život ženě z Liberecka.

Nejvyšší výšplhaly náklady v případě klientky OZP z Čech, která trpí poruchou ukládání

glykogenu (závažná, tzv. strádavá choroba) a je až do konce života odkázána na léky v roční hodnotě 10 milionů korun.

„Tyto a řadu dalších lidských osudů nelze vtěsnat do tabulek a čísel, ale mohou leccos vypovědět třeba o kvalitě našeho zdravotnictví, o hodnotách solidárního systému zdravotního pojištění a měly by si je rozhodně uvědomovat lidé, kteří se rozhodují pro změnu pojišťovny často jen na základě nabídky stokorunového be-

nefitu. Ten pravý benefit je totiž právě zajištění dostupné a plně profesionální péče v jakékoli situaci. Péče, která je dostupná všude i s takovým klientským komfortem, který dá třeba zdravotní asistenční služba nebo on-line komunikace,“ doplňuje generální ředitel Oborové zdravotní pojišťovny Ladislav Friedrich.

OZP ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA
i pro vás!

Ovšem největší událost a zážitek, na který se opravdu nedá zapomenout, byla první transplantace srdce uskutečněná v tehdejší Československu v lednu roku 1984. Bylo to něco úplně nového pro nás pro všechny. Prožívaly jsme to nejen my sestry, ale i lékaři i všichni personál. Transplantovaný pacient byl hýčkán a rozmazlován, jak to jen bylo možné.

Postupem doby transplantovaných pacientů přibývalo a na jejich rozmazlování už nebyl tak velký prostor.

Pacienti se k nám stále vracejí, jsou to převážně chronicky nemocní nebo i lidé po transplantacích, přicházejí na kontroly a na další léčbu. S každým takovým pacientem prožíváme část jejich soukromí. Někdy jsou to velmi smutné příběhy, na které nelze zapomenout. Na druhou stranu jsou to i příběhy krásné a radostné.

Jako například přivezou velmi mladého člověka ve velice zbledlém stavu s malou nadějí na život a on se po naší péči, a především po transplantaci, zotaví natolik, že po určité době před našima očima rozkvetne a odchází domů téměř jako zdravý člověk. To dodává energii nejen pacientům, ale i celému personálu. Jsou to velmi radostné chvíle.

Těch lékařských novinek a úspěchů za můj profesní život proběhlo na tomto pracovišti opravdu velmi mnoho a pro mne bylo úžasné, že jsem u nich byla tak blízko.

Minuly doby, kdy sestra byla „pouze“ pomocníkem lékaře. Dnes je rovnocennou součástí zdravotnického týmu a ani studium ošetrovatelství již není nijak výrazně jednodušší a kratší. Vy jste ale již tehdy přistupovala k lékařům jako k partnerům. Jak je uvedeno v nominačním dopise: „Sestra Marta je náročná na sebe i své okolí, řeší každodenní problémy se specifickým humorem

a šarmem. Její autoritu na vlastní kůži pocítila i řada lékařů, na což dnes většina s láskou a humorem vzpomíná.“ Všechny tehdejší reakce lékařů ale asi nebyly chápavé... Jak se vám podařilo přesvědčit je, že sestra je vysoce erudovaný odborný pracovník, kterého nelze nahradit, a oni sami by pravděpodobně nebyli schopni řadu jejích povinností zvládnout?

To bylo někdy velmi těžké. Bylo mnoho lékařů, stejně tak mnoho lidí mimo zdravotnictví, kteří považovali sestry za služby a podle toho se k nám také chovali. Jako staniční sestra jsem vždy bojovala za své ovečky a někdy došlo i k velmi tvrdým střetům s lékaři, když přestupovali své kompetence a požadovali po sestrách práci, která jim nenáležela nebo s nimi jednali jako s někým méněcenným.

Vždy jsem se snažila podporovat dobrou atmosféru na pracovišti a mírnit konflikty jak sestra versus lékař, tak pacient versus sestra nebo i sestra versus sestra a pacient versus pacient. V naší práci je velmi důležitá vřelá a příjemná atmosféra na pracovišti, protože naše práce je především kolektivní.

Vaše navrhovatelka v nominačním dopise uvádí, že jste nebyla pouze „funkční a výkonnou sestrou“, ale organizátorkou, zosobněním toho, jak má vypadat vzor sestry či reprezentantka oboru ošetrovatelství. Jaká by podle vás měla být a jak by měla v týmu vystupovat moderní současná sestra, nelékař třetího tisíciletí?

Dnes je samozřejmě úplně jiná situace, než když jsem já začínala svou praxi. Veřejnost konečně pochopila, jak důležitou roli má sestra ve zdravotnictví a že lékař bez zkušené a vysoce erudované sestry nemůže pracovat. Bohužel ne všechny sestry dělají čest svému povolání. A to je myslím velká škoda a nedostatek ve zdravotnictví.

Moderní sestra by měla mít široké znalosti ve svém oboru, aby mohla pacientovi objasnit všechny dotazy, které mu neobjasnil lékař. S tím samozřejmě souvisí i její povahové

vlastnosti. Měla by být trpělivá, a především empatická a podle toho jednat. Není nic horšího, než když sestra pacienta odbývá s tím, že má mnoho práce. Samozřejmě že má mnoho práce, ale pacienta to nemůže zajímat a sestra by to neměla dávat najevo. Sestra by měla umět zvládnout každou situaci s klidem a patřičnou elegancí, a především s velkým pochopením pro pacienta. Dnešní sestra musí zvládat mnoho dovedností. Vybavení pracoviště si žádá schopnost ovládnutí mnoha složitých přístrojů a složitých lékařských postupů. Moderní sestra musí mít široký záběr znalostí i dovedností a kromě toho musí být psycholog, aby mohla být pacientovi nápomocna v každé situaci.

Prezidentka ČAS Mgr. Dana Jurásková, Ph.D., MBA, o vás v referencích odborného garanta soutěže (pozn. red.: ČAS) v duchu osobního vyznání napsala: „Sestru Škutinovou jsem poznala v roce 1980, byla to moje první staniční sestra, pod kterou jsem pracovala. Naučila mě vše, co mi škola nedala, a nás mladé sestry tvrdě a poctivě pracovat...“ Vzpomínáte vy sama takto na nějaký svůj pracovní vzor z dob, kdy jste začínala působit jako sestra či se na svou profesi připravovala?

Ano, ale v negativním slova smyslu. Když jsem nastoupila po maturitě, moje vrchní sestra se k nám maturantkám chovala velmi nevybíravým způsobem. Nebylo na této klinice zvykem přijímat nezaučené sestry – absolventky –, a to nám dávala patřičně najevo. Nic nám netolerovala a naše chyby a prohřešky nám velmi netaktním způsobem vytýkala. Někdy to hraničilo až se šikanou. Často jsem chodila domů s pláčem. Tehdy mne utěšovala staniční sestra s tím, ať si z toho vezmu příklad a až budu vrchní sestra, budu vědět, co nedělat. Tehdy jsem to považovala za dobrý vtip. Ani mne nenapadlo, že bych někdy v budoucnu tento post mohla zastávat. Častokrát jsem si na to vzpomněla – jako staniční i vrchní sestra. A nikdy jsem se ve své praxi takto nechovala a nepostupovala.

Bc. Ester Kopecká, DiS., Mgr. Martina Pelikánová

SESTRA ROKU 2013 PODĚKOVÁNÍ

14. ročník soutěže Sestra roku podpořily společnosti:

- generální partner: společnost HARTMANN-RICO, a. s.
- hlavní partneři: PROMEDICS Praha a. s., BAYER s. r. o., AGEL a. s., Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, SECURITY FORCES HOSPITAL, Zahraniční zaměstnavatel sester – Saúdská Arábie
- partneři galavečera – společnosti: G5 Plus, s. r. o., Mezinárodní kariéra ve zdravotnictví, Cadenza s. r. o.

Ceny finalistkám a vítězkám věnovaly společnosti:

DIAMONDS INTERNATIONAL CORPORATION – D.I.C. a. s., Léčebné lázně Bohdaneč a. s., Dr. Petr Larva, Larva Design, s. r. o., kosmetická značka ASTOR, ADK spol. s r. o., HOTEL PRAHA GROUP s. r. o., MADAMI s. r. o., Hanna Maria Therapy s. r. o., Asociace Palma

Mediální partneři: vydavatelství Mladá fronta a. s., společnosti MF Medical & Digital Media s. r. o. a Metropol TV s. r. o. – odborné časopisy Sestra, Postgraduální medicína, Zdravotnictví a medicína, Tempus medicorum a dále tituly Maminka, Moje zdraví, Moje psychologie, Dieta a deník E15. Medializace soutěže se ujaly tradičně také Asociace

poskytovatelů sociálních služeb České republiky, o. s., a společnost HealthCare Institute, o. s.

Záštita:

- Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97
- Ministerstvo zdravotnictví ČR
- Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR
- Magistrát hl. města Prahy

Odborná garance: Česká asociace sester

Členství v odborné porotě vedené předsedkyní Mgr. Danou Juráskovou, Ph.D., MBA, prezidentkou České asociace sester a ředitelkou Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, dále přijali: • předseda České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně prof. MUDr. Jaroslav Blažoš, DrSc. • děkanka Zdravotně sociální fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích prof. PhDr. Valérie Tóthová, Ph.D. • ředitel Fakultní nemocnice Hradec Králové prof. MUDr. Roman Prymula, CSc., Ph.D. • hlavní sestra Ústavu pro péči o matku a dítě v Praze Gabriela Kalousková • ředitel Záchrané služby hlavního města Prahy MUDr. Zdeněk Schwarz

- náměstkyně pro nelékařské zdravotnické pracovníky Masarykova onkologického ústavu v Brně PhDr. Jana Kocourková, MBA
- předseda Asociace nemocničních kaplanů a nemocniční kaplan FN v Motole Vítězslav Vurst, B.Th.
- ředitelka Národního centra ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů v Brně Mgr. Jana Mikulková
- zástupce generálního partnera, ředitel strategického rozvoje společnosti Hartmann-Rico Ing. Stanislav Jančík
- držitelka titulu Čestné ocenění za celoživotní dílo v ošetrovatelství a ceny Sestra mého srdce v rámci soutěže Sestra roku 2012, dále spolujatelka a jednatelka a odborný zástupce společnosti MEDICA zdravotní péče, s. r. o., paní Mgr. Libuše Koppová
- primář kliniky Plastická chirurgie Praha MUDr. Tomáš Doležal
- proděkanka pro zahraniční vztahy a vedoucí Ústavu ošetrovatelství a porodní asistence Lékařské fakulty Ostravské univerzity v Ostravě doc. PhDr. Darja Jarošová, Ph.D.
- předseda HealthCare Institute, o. s., Daniel Vavřina
- ředitelka Erwin Böhm Institut, zastupujícího v ČR organizaci ENPP (Evropská síť pro výzkum psychobiografické péče), a prezidentka Profesní asociace lektorů mezinárodně akreditovaných PhDr. Eva Procházková.

Pro povolání sestry se člověk musí narodit

U příležitosti vyhlášení výsledků 14. ročníku soutěže jsme o krátké rozhovory požádali hosty, kteří přišli sestry podpořit, ačkoli nemají se zdravotnictvím profesně nic společného. Zpěvačku Věru Špinarovou, která hostům v sále zazpívala, herce Jiřího Dvořáka, jednoho z předávajících a zástupce moderátorské dvojice Jana Čenského.

Věra Špinarová: Sestrám není co závidět

„V životě jsem měla mladšího chlapa, stejně starýho chlapa i staršího chlapa, ale nakonec jsem zjistila, že je to v jejich případě úplně jedno.“

Jak se vám zpívalo pro tak specifické publikum, jakým jsou sestry?

Sestřičky byly moc fajn, reagovaly a dokázaly se odvázat. I když, jak už jsem říkala, na pódiu byla spousta písniček o chlapech a taky pro chlapy, tak myslím, že se holky bavily. Jen to pro mě bylo dnes moc krátké a z mé stra-

ny trochu nervózní. Ze začátku jsem se docela potýkala s trémou – možná i proto, že jsem chtěla, aby to bylo co nejlepší. Sestřičky si to totiž určitě zaslouží.

Vzpomenete si na nějakou osobní pozitivní nebo i negativní zkušenost se sestrami?

Musím to zaklepat, ale moc zkušeností se sestřičkami ani doktory naštěstí nemám. Nikdy jsem nebyla nějak vážně nemocná a ani jsem neměla žádný větší úraz. I tak ale vidím, že je jejich práce strašně namáhavá. Sestřiček je málo a práce určitě neubývá, spíše naopak. Sestrám není tedy co závidět. Na tu zátěž to není příliš dobře placená práce. Určitě bych jim tedy přála lepší podmínky.

Vy hodně zpíváte o lásce, a to lásce mezi mužem a ženou. Myslíte, že je pro sestry láska důležitá ještě i jiným způsobem?

Exploring Life

Fulfilling Dreams

150 Years
Science For A Better Life

Na naší planetě žije již téměř sedm miliard lidí a tento počet narůstá každý den průměrně o číslo 220 000. Jak můžeme zajistit dostatek jídla pro více a více lidí aniž bychom nezatížili životní prostředí? Jak dokážeme zlepšit péči o zdraví lidí a předcházet nemocem? Dokážeme vyvíjet nové materiály, abychom mohli chránit vyčerpatelné zdroje? K poskytnutí lepších odpovědí na tyto otázky, neustále směřujeme své úsilí do výzkumu ve všech našich podskupinách: HealthCare, CropScience a MaterialScience. V oblastech, ve kterých je Bayer v současnosti již celosvětovým lídrem. V oblastech, jejichž význam pro budoucnost lidstva narůstá každým dnem.

www.bayer.com
www.facebook.com/Bayer

Bayer: HealthCare CropScience MaterialScience

Určitě je tam i jiný rozměr. Když se chce někdo věnovat této práci, musí jí mít pořádnou dávku. Lásky je vždycky i o schopnosti obětovat se pro toho druhého. Sestry se ve své práci obětují lidem, a to lidem nemocným, kteří jsou často upoutaní na lůžko a trpí bolestmi, což je ještě mnohem těžší. Mnoho z nás si určitě vzpomene, jak sami dokážeme být protivní, když nás něco bolí. Sestra to ale musí umět zvládat s úsměvem na tváři. Takže tahle práce je, stejně jako láska a vztahy, i o velké trpělivosti.

Přece jen máte se sestrami něco společného – jste člověk, který také svým způsobem pracuje s lidmi. Lásku ale rozdáváte prostřednictvím svých písní, komunikací s publikem a svými fanoušky. Zbývá vám ještě nějaká pro osobní život?

Lásky není nikdy dost. Já jsem v životě poznala spoustu lásky, ale ta nynější je moje publikum, pódium a zpívání. To je teď pro mě nejdůležitější, a když svým zpíváním udělám někomu radost, tak mě to neuvěřitelně nabíjí.

Jan Čenský: Stařecky jsem se dojal

„Jsou věci, na kterých skutečně záleží a o kterých by se mělo psát a vědět.“

Letos jste už podruhé moderoval předávání cen Sestra roku. Jak se vám dnešní večer líbil, překvapilo vás něco?

Ano, už podruhé a podruhé také s Ivou Kubelkovou. Byla to pro mě čest tady dnes opět být. Před prvním předáváním cen Sestra roku, které jsem společně s Ivou moderoval, jsem si myslel, že budu moderovat nějaké missky – mladé sestřičky v modrém. Když jsem byl ale podrobněji seznámen s tímto projektem, tak mě jeho koncept příjemně překvapil.

Finalistky jsou obecně v porotě představeny předtočenými medailonky – vzpomene si na nějaký, který vás zvláště zaujal?

To bylo hned ten první rok, co jsem zde byl. Vzpomínám na příběh sestry – tuším, že pracovala v nemocnici v Olomouci – a ta si vybírala dovolenou jenom na to a proto, aby mohla odjet do Afriky pomáhat někam do nějakého stanu, kde celou svoji dovolenou dřela a pak se vrátila zpátky a dřela zase u lůžka v nemocnici. Zeptal jsem se jí tedy, kdy vlastně odpočívá, a ona odvětila: „Pomáhat lidem pro mě před-

stavuje takovou dávku energie, takový náboj, že to je lepší, než kdybych se někde flákala u vody.“ Tam jsem se sám dojal tak, že jsem měl co dělat, abych ten její příběh vůbec dočetl. Iva Kubelková si pak ze mě utahovala, kterák jsem se „stařeck dojal“. A i letos byly ty příběhy dojmavé, ale tenhle mně tak nějak utkvěl v paměti nejvíce. To jsou věci, na kterých skutečně záleží a o kterých by se mělo psát a vědět.

A dnes byste nějaký příběh vypíchl?

Těžko. Přece jen se ale pokusím. Já jsem měl švagrovou, která dělala stomie – dělala vrchní sestru v krčské nemocnici a teď pracuje na soukromé klinice – a tak mám trochu lepší představu, co je to za práci. Já sám bych se předtím styděl se o to třeba jen nějak více zajímat, ale viděl jsem už i školení stomiků a mám o tom dnes mnohem lepší představu. I proto si tedy myslím, že právě dnešní laureátka ceny Sestra roku v lůžkové a ambulantní péči a současně Sestra mého srdce Naděžda Kubíková si tu cenu skutečně právem zaslouží. Dělat takovou práci po dobu 25 let je skutečně obdivuhodné.

Jiří Dvořák: Nikdy neztraťte empatii

„Nové pro mě byly ty pocity, kdy jsem zhlédl medailonky finalistek a pak jsem měl možnost vidět je v civilu naživo – ty emoce byly hodně silné.“

Jak byste zhodnotil letošní finalistky soutěže a také tu, které jste měl příležitost předávat cenu?

Já bych to vůbec nehodnotil na jednotlivce. Co jsem viděl ty medailonky letošních finalistek, tak mají všechny můj opravdu bezbřehý obdiv, protože k takovému povolání se člověk musí narodit, to se snad ani nedá naučit. Takže já bych vůbec nevytrhoval ta jména, protože cenu by si zasloužily všechny.

Vy jste byl jedním z hostů tohoto specifického večera také proto, že jste v nejedné televizní či filmové roli hrál lékaře. Předpokládám, že máte nějaké poradce z řad zdravotníků – co vás učí?

Učí nás, jak lékař v realu k tomu pacientovi přistoupí, co mu udělá, kam poprvé sáh-

ne, co poprvé zjišťuje, a my se to pak neumětelsky snažíme napodobit. Když je ten poradce dobrý – a to my většinou míváme dobré poradce a třeba na Sanitku jsme měli skvělé poradce – tak to pak divák ocení tím, že tomu věří.

Vy jste zde letos byl poprvé. Překvapilo vás něco na konceptu této soutěže? Zvláště pak například kategorie Managementu a vzdělávání, když je práce sester stále vnímána velkou částí veřejnosti spíše jako praktické povolání?

V mém případě to zase až taková novinka nebyla. Myslím, že se v tom pavouku zdravotnictví i díky svým rolím poměrně dobře orientuji. Nové pro mě byly ty pocity, kdy jsem zhlédl medailonky finalistek a pak jsem měl možnost vidět je v civilu naživo. Ty emoce byly hodně silné. Doufám, že se s těmito skvělými dámami budu setkávat pouze při podobných příležitostech, a ne v roli pacienta. Moje dosavadní zkušenosti s naším zdravotnictvím – ať už to bylo slepé střevo, nebo operace kolene – jsou však zatím jen ty nejlepsi.

A co by sestram popřál filmový lékař?

Hlavně pevné zdraví, protože jejich práce je po všech stránkách náročná. Myslím, že stát by si měl dát záležet i na jejich ohodnocení a dát jim maximum peněz, které si může dovolit. Popřál bych jim také výdrž, aby své povolání dokázaly dělat stále s pozitivním vztahem k lidem a vydržela jim ta empatie. Sestra je totiž pro pacienta často tím jediným pojitkem s okolním světem. **Filip Kůt Citores, DiS.**

Zdravice prezidentky České asociace sester Mgr. Dany Juráskové, Ph.D., MBA

Vážené čtenáři, dovolu mi, abych jménem odborné společnosti poděkovala organizátorům dalšího ročníku Sestry roku. Pokaždé mě znovu překvapí příběhy mimořádných osobností českého ošetrovatelství. Jsem velmi ráda, že jsou mezi oceněnými jak velmi mladé sestry, tak také sestry zkušené, všechny pak jsou ceněny zejména za to, co ze svého života daly navíc svým pacientům a svému povolání. Jsme malou komunitou,

a proto je i velmi příjemná osobní znalost nominovaných sester, kdy jsem se opět jen utvrdila v tom, že jsou vybírány velmi pečlivě a přísně. Jsem na ně velmi hrdá a věřím, že jejich příběh zaujme mladé lidi, kteří je budou chtít následovat. Chci srdečně blahopřát všem oceněným i všem nominovaným. Chci také poděkovat všem sestram za jejich nelehkou, zodpovědnou, ale také velmi krásnou práci.

Mgr. Dana Jurásková, Ph.D., MBA

Komerční prezentace: SFH – zahraniční zaměstnavatel našich sester se stal jedním z hlavních partnerů soutěže Sestra roku

Nemocnice Security Forces Hospital (SFH) ze saúdskoarabského Rijádu se především díky dlouhodobé spokojenosti s výkony českých a slovenských sester neváhala stát jedním z hlavních partnerů soutěže Sestra roku, podpořit tak prestiž sesterského povolání u nás a ucházet se o přízeň sester uvažujících o práci v zahraničí. Nemocnice SFH je také sponzorem celoročního 12dílného seriálu „Příběh sestry v Saúdské Arábii“ v letošních vydáních časopisu Sestra, jehož autorka je jednou ze stovek zdravotníků úspěšně vyslaných personální agenturou G5 Plus.

Zástupci nemocnice SFH přijali pozvání na slavnostní vyhlášení vítězů v Praze, předali cenu jedné z vítězek, navštívili Nemocnici Motol, zúčastnili se semináře a setkali se s vedením katedry ošetřovatelství na 3. LF UK a následující dny strávili při osobních pohovorech s uchazeči o zaměstnání z řad českých, slovenských a polských sester v personální agentuře G5 Plus.

Nemocnice SFH je jedním z nejpopulárnějších zahraničních zaměstnavatelů našich zdravotníků. Nabízí mzdové ohodnocení více než 1 000 000 Kč čistého ročně a atraktivní zaměstnanecké výhody, jako např. bezplatné nadstandardní ubytování v mezinárodních komplexech, 8 týdnů placené dovolené či zdarma letenky, aby tak mohla uchazečům nabídnout potenciál ušetřit 80–90 % jejich mzdy.

Personální agentura G5 Plus je partnerem gala-večera Sestra roku a tradičním zprostředkovatelem zaměstnání našich zdravotníků do zahraničí. Více informací o zahraničních příležitostech získáte na: www.g5plus.com, info@g5plus.com, bezplatná

infolinka ČR: 800 88 88 96, SR: 0800 700 123, mimo ČR/SR: (+420) 733 581 244

(Pozn. Veškeré informace a zprostředkovatelské služby jsou uchazečům poskytovány ZDARMA.)

Zástupci Nemocnice Motol: exministr zdravotnictví MUDr. Martin Holcát, MBA (první zleva) a hlavní sestra Mgr. Jana Nováková, MBA (druhá zprava) se zástupci nemocnice SFH a společnosti G5 Plus.

25LET

PRO.MED.CS
Praha a.s.

ČESKÁ NEZÁVISLÁ FARMACEUTICKÁ SPOLEČNOST
VLASTNÍ VÝZKUM A VÝVOJ
ŠIROKÉ PORTFOLIO
OVĚŘENÉ, ÚČINNÉ A BEZPEČNÉ PŘÍPRAVKY
VÝVOZ DO 25 ZEMÍ SVĚTA

roku Sestra 13

Záštitu nad oceněním tradičně převzala Mgr. Dagmar Havlová za Nadaci Dagmar a Václava Havlových VIZE 97

Děkujeme partnerům soutěže!

Generální partner

Záštitu

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

Garant

Hlavní partneři

Science For A Better Life

ZAHRAČNÍ ZAMĚSTNATEL SESTER

برنامج مستشفى قوى الأمن
Security Forces Hospital Program

Partneři galavečera

Ceny vítězkám věnují

Mediální partneři

Těšíme se na spolupráci v dalším, jubilejním 15. ročníku soutěže!

www.sestraroku.cz

MEDICAL
SERVICES

